

че неможе да ся приеме, до гдѣто не ся замине една година, неможе да подава повторително прошеніе, за повръщаніе на честьтъ му.

Членъ 312). Илямтъ, който ще ся направи за повръщаніето честьта на испадналіятъ, мѣстото въ което е испадналъ ако бжде въ Цариградъ, ще ся прѣдава на търговско-сѣдилищнитѣ чиновници, а ако е по вѣнъ, на търговскытѣ намѣстници, па тѣи като го прочетатъ въ присутствіето на лица за които ся види за нуждно, ще ся замине и опротоколира въ онія мѣста, гдѣто трѣбва.

Членъ 313). Лицата които ся отсѣждатъ съ илямъ за прѣстѣпленіе, че сѣ лукави испаднали, или за кражба и измамъ, или че сѣ злоупотребили нѣща които имъ ся были дадени да ги пазятъ аманетъ, или сѣ продали стоки на които вѣистинна не сѣ были тѣхни, както и онія настойници и управители на които е възложено управленіето на нѣща, когато не си дадѣтъ смѣткытѣ и не си издѣлжятъ дълговетѣ, и въобще малъ-меемури-тѣ които сѣ длѣжни да си прѣдаватъ смѣткытѣ на пълно, нѣматъ никакво право да искатъ да имъ сѣ повръща честьта. Слѣдователно, слѣдъ като ся испълне наказаніето рѣшено за нещастенъ испадналъ, тогава може вече да му ся възвърне честьта.

Членъ 314). Всѣки единъ испадналъ, който неможе да ся удостои на повръщаніе честьта му, не е допростено да влиза въ боректъ и да купува камбіо.

Членъ 315). Когато умрѣ единъ испадналъ, слѣдъ смрътьтъ му, допростено е на намѣстницитѣ му да си добіятъ честьта.

Въ намѣлото

на Рѣб-юл-ахъкръ 1265.

